

РЕДУКЦІЯ СКЛАДНОЇ КВАЛІФІКОВАНОЇ ПРАЦІ В ІНТЕЛЕКТУАЛЬНУ ВЛАСНІСТЬ

Є. І. Ходаківський,

доктор економічних наук, професор,
заслужений діяч науки та техніки України,

О. В. Іванюк,

кандидат економічних наук, доцент,

М. Ф. Плотнікова,

кандидат економічних наук, доцент,

mplotnikova@gmail.com,

Н. С. Пугачова,

асистент,

Житомирський національний агроекологічний університет

Визначено сутність синтелектики як домінуючого напрямку сучасної фізичної економіки в теорії ноосферного розвитку, що ґрунтуючись на знаннях тонкого невидимого світу та їх перетворенні в астральну енергію, вибудовує оптимістичне майбутнє людства. В основі його конструкції є формування Провидіння як взаємодії Розуму з Гуманізмом. Академік В. І. Вернадський в 1944 р. в роботі «Деякі слова про ноосферу» визначав, що «Могутність людини» пов'язана не з людиною, а з її мозком, з її розумом і сформованою цим розумом, її працею». Окреслено специфічні особливості інтелектуальної праці та перетворення її в уречевлену минулу на основі редукції ментальної енергії в астральну. Сформовано геїштальти ноосферної економіки, імплантація яких сприятиме соціоекономічному розвитку на всіх рівнях суспільного буття.

Ключові слова: синтелектика, ментальна та астральна енергії, процеси редукції, ноосферне мислення, розвиток.

Діалектико-механістичний підхід до аналізу інформативних систем заперечує фізіократичні ідеї В.І. Вернадського, посиляючись на лише «свої побажання», а не за результатами наукових досліджень. Мається на увазі, що ноосфера включає в себе біосферу, але не виводиться із неї і не зводиться з нею. Тобто, насамперед, ноосфера, геосфера і біосфера розділені: одна знаходиться збоку свідомості, а дві інші – частини фізичного «об'єктивного» світу. Свідомість неможливо обмежити комп'ютерною програмою як знакову конструкцію. І навіть в теперішній цивілізаційний період ХХІ ст. йде протистояння між економічними ідеологіями механістичної діалектики та фізичної економіки, про яке ще дев'яносто років тому («Автотрофність людства») визначав В.І. Вернадський як «червоне чванство».

Наразі в Україні існують потужні економічні течії «порівняльної економіки», представниками яких є відомі вчені: В. Геєць, А. Гальчинський, А. Грищенко, Б. Кваснюк, О. Лапко та ін. Методологія порівняльної економіки побудована на дослідженні унікальних рис економічних систем. При цьому звичайний аналіз може відбуватися як за допомогою індукції – на основі емпіричних даних національної економіки з наступним створенням моделі та її перевіркою на адекватність, так і за допомогою дедукції, коли першопочатково формується типологія економічних систем, а далі відбираються реальні подібні економіки та проводиться їх кількісне та якісне порівняння. Образно кажучи, «порівняльники» заглиблюються до «молекул», а той й «електронів» економіки та все таки їх методологія має діалектико-механістичне забарвлення.

Світова історія економічної думки майорить прізвищами видатних вчених України С. Подолинського, Н. Туган-Барановського, О. Гаврилишина, В. Вернадського та, отримавши естафету сучасного світового мислення, –

О. Блаватської, Е. Мулдашева, М. Руденка, О. Вознюка, І. Грабара, В. Шевчука, Ю. Канигіна, В. Кушерця та ін. [1–9]. Вершиною методологічної парадигми пізнання явищ світу в сучасній світовій та вітчизняній фізіократії є синтелектика, наука про складні системи, що самоорганізуються, на основі міжособистісних інтелектуальних взаємозв'язків, творчого мислення й перетворення його в інфодинамічну машину, що витягує із природного оточення величезну корисну енергію.

В методологічному аспекті синтелектика є продовженням удосконалення системного аналізу та синергетики. Її особливість проявляється в тому, що теорія синтелектики розглядається як макроскопічна теорія творчості, яка вивчає міжособистісні зв'язки та механізми вироблення колективного знання, становлячи теоретичний базис формування соціумів як інфодинамічних машин та, як трактує фундаментальна теорія інформатики щодо складних систем, що самоорганізуються, розглядається в контексті цілого відтворюючи специфічний ефект акумуляції взаємодіючих елементів.

В світовій цивілізації з'явилися нові напрями щодо синтелектичного використання безвичерпної ментальної енергетики з точки зору спільності науки та релігії. Зовсім недавно (2004 р.) з'явилися в світ нові відкриття М. Руденка про наявність Духоматерії та дослідження природи невидимих торсіонних полів Е. Мулдашева, О. Вознюка та І. Грабара та фізичної ментальності невидимої енергії в процесах матеріалізації і де матеріалізації астрального світу.

Для того щоб покласти фізіократичне явище на мову семіотики, використовуючи досягнення сучасної комп'ютеризації (за вимогами «порівняльної економіки» – авт.), в основу цього вчення включаємо енергетику тонких світів невидимої ментальної енергії. Приєднуючись до су-

часних вчених-фізіократів сучасних вчених досягнення акмеологічних (найвищих) рівнів розвитку почнемо з аналізу існування фізичних і тонких світів. Фізичний включає у себе матерію (планети, зірки, електромагнітні та гравітаційні поля). Тонкий світ включає в себе психофізіологічні явища (психічна енергія, біоенергія і таке інше). Характерна особливість тонкого світу в тому, що його основою є зверх високі частоти. Останні виражені так званими торсіонними полями. Виявом торсіонних частин в тонкому світі є Душа – енергетичний концентрат у вигляді поля кручення. У межах цього закрученого простору (душі) зберігається інформація про функціонування людського тіла (астрального тіла) і про процес мислення (ментальне тіло). Процес мислення (думки) викликає закручення простору: добрі думки закручують простір в одному (позитивному) напрямі, недобрі (злі) думки – протилежному (від’ємному) напрямі (О. Блаватська). А всі душі є частиною Всезагального інформаційного поля, яке в народі вважають Вищим Розумом.

Обізнані люди (вчені) можуть підключатися до Всезагального інформаційного поля і одержувати звідти знання рідкісні і вельми дивовижні. В такому інформаційному полі зібрані знання не лише нинішньої, але й майбутньої цивілізації. Простір нашого Всесвіту замкнений, але підключаючись до Всезагального інформаційного поля можна бачити одночасно минуле і майбутнє і з допомогою Всевишнього (Бога) володіти Провидінням. До такої думки в 2009 р. дійшов доктор медичних наук, професор, член Міжнародної медичної академії наук Ернст Мулдашев опублікувавши монографічну працю «Від кого ми вийшли?» на основі наукових досліджень природи Всезагального інформаційного поля, фізичних та тонких світів і філософського осмислення релігії.

На початку існував лише Простір і Абсолют (абсолютне ніщо), тобто план майбутніх творинь. Простір – це нейтралізована матерія і антиматерія. В нім постійно відбуваються створення матерії та антиматерії, що також постійно нейтралізують одна одну. Але цей процес нейтралізації може порушити Абсолют. З появою Абсолюту нейтралізація не відбувається і в цьому зв'язку, повідомляє вчений, існує версія, що виник тонкий світ торсіонних думок і душ, а за ним, внаслідок ущільнення – фізичний світ.

Душа це частина енергії Всесвіту. Енергія душі – це енергія поза електроном і поза протоном. Вона надзвичайної сили могутності, що спроможна протистояти силі гравітації. Енергія багатьох (мільйонів) душ володіє колосальною потужністю. Буває позитивна та негативна енергія душ, вона може створювати та руйнувати. Ленін, Сталін, Гітлер та інші тирані акумулювати від'ємну душевну енергію, що проявилась у знищенні мільйонів позитивних душ. Таким від'ємним (страхотливим) явищем може успішно протистояти позитивна енергія Добра, що народжена Гуманним Розумом. В цьому полягає позитивна спрямованість Божого провидіння. У природу тонких світів чи не найглибше занурився доктор технічних наук, професор І. Г. Грабар В своїй зовсім свіжій праці (2012 р.) «Мікродрезонансні технології та секрети довголіття», аналізуючи інформаційне поле Всесвіту вказує, що просторово-часові вихори, насичені нескінченно великим об'ємом інформації утворюють торсіонні поля (вихори), що мають унікальні властивості підтверджені експериментально [9].

Поля не переносять енергію, а лише інформацію. В той же час будь-яка зміна в структурі торсіонного поля веде до виділення чи поглинання енергії в заданій області простору. Думки – польові самоорганізовані утворення. Це – згустки в торсіонному полі, що самі себе утримують, а відчуваємо їх як образи та ідеї і мають голографічну струк-

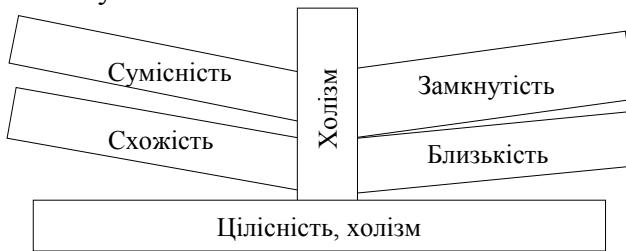
туру. Основа світу – свідомість носієм якої виступають спінно-торсіонні поля. Якщо ментальне тіло людини збудоване з добрих думок, то воно оберігає нас від Зла, оскільки в ньому не має вібрації, що резонують на вібрації Зла. Адже ментальне тіло – не тільки генератор думок, але й їх приймач. Тому людина, що випромінює думки, наповнені Любов'ю, Радістю, Співчуттям, Милосердям, Благородством буде невразлива до сил Зла, Ненаситі, Заздрощів, Брехні.

Відповідно до твердження А. Ейнштейна, «чистота» механістичної науки відразу руйнується при розгляді концептуальних основ течії поєднання науки та релігії, без якого майбутнє Всесвіту не моделюється [2, с. 64]. Мета діяльності будь-якого вченою полягає у визнанні цієї об'єктивної істини і пошуку знакових виразів в контексті теми, оцінки людського інтелекту [4–9], спів ставності цієї категорії з емпіричним виміром розвитку. Евристичні напрями такого розвитку зникають ще з часів середини ХХ ст., посилаючись на коефіцієнти редукції складної кваліфікованої праці (як минулої уречевленої праці в суспільному продукті), який запропонували О. Бугуцький, М. Машенков, В. Тихонов, К. Карнаухова, В. Белозерцев та ін.

Головним інструментом синтелектичного моделювання ми обрали гештальтну конструкцію, що побудована на нашій теоретичній уяві та поєднанні принципів гештальтології: схожість, близькість, суміжність, замкнутість, що формують головний інструмент цілісності – холізм (Х. Еренфельс, В. Кьолер, М. Вертгеймер та ін.). Гештальтний підхід з'явився на стику культурних епох, що знаменують трансформацію багатьох областей знання. У другій половині минулого століття епоха модерна з характерними для неї раціоналізмом і вірою в об'єктивність змінилася епохою постмодерна, відмінною рисою якої було запереч-

чення якої б то не було об'єктивної реальності. Таким чином, гештальт-підхід виявився в авангарді постмодерністської революції. Визначення місця гештальтів в сучасній культурі та науці одна з найскладніших і суперечливих проблем пов'язаних з питанням про їх приналежність до якої-небудь з відомих сфер життєдіяльності людини.

Поняття гештальт *Gestalt* (нім.) – це фігура, образ бачення, уява, контур рельєфності, цілісності. Характерно виражений у статті Х. Еренфельса «Про якість функції», В. Кьолера «Фізичні гештальти у неспокої і стаціонарному стані», розробки Фредеріка і Лаури Перлз у галузі психології засвідчують, що гештальт – це цілісний образ (уява) будь-якої структури, що практично не виводяться з компонентів, які її утворюють, а сам гештальт – це просторово-наочна форма предметів (явищ, схем, подій), що сприймаються, чий властивості не можливо зрозуміти сумуванням властивостей їх частин. Основними принципами гештальту є холізм – стійкість, у яку спрямовані всі дослідження процесів розвитку.

Рис. 1. Дерево гештальту

Джерело: власні дослідження.

На торсіонних полях мислення та логічних процесів матеріалізації і дематеріалізації енергії ми запропонували логограму формування ментального гештальту синтелектики (рис. 1). Ноогештальт – ментально (інтелектуально) сконструйований образ, що відображає безкінцеві процеси

матеріалізації і дематеріалізації (редукції, перетворення) ментальної енергії (мегачастотної, невидимої) в фізичну. Ґрунтуючись на дослідженні матеріальності невидимої енергії та виявлення сутності Провидіння, сформованої ще в уяві античних вчених та релігійних діячів, ми запропонували загальний ноогештальт Провидіння, що ґрунтується на єдності Віри, Волі, Долі та основі Розуму і Добра народжують майбутнє.

В наш час (2016 р.) з'явилася в світ публікація Ю. М. Канигіна та В. І. Кушерця «Фізична економія (енергія історичного прогресу)», в якій автори повідомляють, що фізична економія як наука набирає все більше обертів в різних країнах світу. В. Шевчуком продовжено та розвинуто ідеї В. Вернадського, С. Подолинського та М. Руденка щодо єдності Всесвіту та процесів у ньому, відзначено особливу роль України як потужної аграрної держави у їх становленні як «годувальниці» Європи. На ідеях фізичної економії необхідно будувати в нинішніх умовах співробітництва Заходу зі Сходом (включаючи Китай), спираючись на проблеми системної кризи.

Рис 2. Логограма формування ментального ноогештальту Провидіння

Джерело: власні дослідження.

З точки зору синтелектичної методології в контексті фізіократичного вчення пізнання економічних і соціальних явищ, основним джерелом створення додаткової та нової вартості є теперішня чи минула (уречевлена в новаціях) інтелектуальна праця, на відміну від механістичної теорії формування додаткової вартості за рахунок додатково витраченого робочого часу. І скільки б ми не вкладали додаткової праці на власній присадибній ділянці у вирощення врожаю картоплі, використовуючи насіння і матеріал пізніх репродукцій, додаткового результату високої врожайності не отримаємо (хіба що додаткову засмаглисть). А новий сорт, в якому акумульована праця селекціонера, при тих же затратах фізичної праці окрім вищезгаданої засмаглості призведе до збільшеного результату. За даними Ю. М. Канигіна та В. І. Кушерця в виробничих процесах «попереду» крокує інтелектуальна праця, коефіцієнт корисної дії якої може бути нескінченим. А людина, як робоча сила, засіб виробництва, в кращих випадках досягає до 90 % ККД. Інтерпретація процесів переходу ментальної (невидимої, інтелектуальної) в астральну і фізичну пояснимо з самого процесу редукції енергії (табл. 1).

Таблиця 1

Інтерпретація процесу Редукції (пряма і зворотна)

Зміст поняття	Значення / позначення	Інтерпретація пряма і зворотна
З лат. – <i>reductio</i>	Повернення → відновлення ←	пряма зворотна
Редукція економічна	Зведення складного до простішого ↔	пряма
Редукція інформативна	Складність, паралельність, порівнянність → ←	пряма зворотна
Редукція математична	Пошук істини, зведення до простого ↔	пряма
Редукція синтелектична	Пролонгування дії інтелектуальної енергії → ←	пряма зворотна

Джерело: власні дослідження.

Як бачимо, процеси редукції (переходу, перетворення) можливо характеризувати семіотичним кількісним та якісним виразом матеріалізації та дематеріалізації енергії, що являє собою нескінчене існування Всесвіту, дихання всього живого, циклічність розвитку, фазові переходи, руйнування та катастроф. Домінуючими при цьому є процеси мислення та творчості, позитивна спрямованість думок, творчий інтелект. Гештальтні форми можуть бути різними: тріумф та сила творчого розуму (ноосферна економіка), мультиплікація та акселерація нових творчих ідей (інновінг), прагнення до найвищої міри досконалості (акмеологія), взаємодія ринкових сил (гудвіл), позитиву гештальту особистості (НЛП).

В цьому контексті особливого значення набуває редукція результатів людської праці як головного носія енергетичності. Світові класики А. Сміт. К. Маркс. С. Подолинський та інші працю розділяють на складну (кваліфіковану, інтелектуальну) та на просту (таку, що не потребує) кваліфікаційної підготовки. При цьому складна інтелектуальна творча праця з позиції витрат на неї та отриманого результату розцінюється як подвоєна проста. В складній праці, що акумульована у винаходах, мистецьких творах, сортах рослин та породах тварин, технологіях ноу-хау та ін., що оформлені і є з юридичним статусом являють інтелектуальну власність. Отже, з цієї точки зору, невидима енергія творення на основі процесів редукції у видиму здобуває форм фізичного виміру (затрати на підготовку автора, творця) і по суті є пролонгованою формою уречевленої інтелектуальної власності інтелектуальної продукції. На основі визначення кількісних співвідношень витрат на інтелектуальну власність, загального ефекту від її використання (споживання) стає можливим порівняти розмір одержуваних роялті, паушальних платежів, франчайзингу,

лізингу та інжинірингу від вартості об'єктів інтелектуальної власності.

Таким чином, сучасні досягнення в дослідженні тонкої невидимої енергії та торсіонних полях, взаємодії процесів матеріалізації та дематеріалізації в системі фізіологічного мислення дозволяють модернізувати теорію фізичної економіки до наявності знакових систем, семіотики та реалій об'єктивного світу, а використання категорії Духоматерії сприятиме формуванню ментального гештальту Провидіння і застосуванню його в когнітивних та фізичних системах. А оцінку складної інтелектуальної праці здійснювати як подвійної простої, що може бути орієнтиром для подвоєння заробітної плати працюючих, але в узгодженні з рівнем освіти кадрів: бакалавр, магістр, доктор філософії, доктор наук.

Наразі в конструюванні гештальтів управлінських систем за нашими дослідженнями (підручник «Психологія управління», 2016 р.) стержневою цілісністю є наявність лідерства, в тому числі за критерієм Європейської Фундації Q-менеджмент. В перспективі подальших досліджень передбачено апробацію таких розробок на об'єктах місцевого самоуправління зі зміною понятійного апарату та застосування науково обґрунтованих механізмів впливу в системі менеджменту, що побудовані на основі принципів синтелектики.

Список використаних джерел:

1. *Plotnikova M. Conceptual Basis for Ukrainian Rural Development / M. Plotnikova // Regional Formation and Development Studies. – 2015. – №3. – P. 134–144.*

2. *Бугуцький О. А. Ціна селянської праці / О. А. Бугуцький, Є. І. Ходаківський, І. Г. Голяка // Мотивація праці та формування ринку робочої сили: [монографія] / за ред. П. Т. Саблука, О. А. Бугуцького. – К.: Урожай, 1993. – Розд. 6.4. – С. 280–284.*

3. Вернадський В. І. Біосфера та ноосфера / В. І. Вернадський. – М.: Айрис-прес, 2004. – 576 с.

4. Вознюк А. В. Интегральная концепция соматического и духовного здоровья личности: монография / под ред. А. А. Дублелюк / А. В. Вознюк. – Житомир: Изд-во ЖГК им. И. Франка, 2013. – 716 с.

5. Грабар І. Г. Синергетика економічних систем: [навч. посіб.] / І. Г. Грабар, Є. І. Ходаківський, О. В. Вознюк, Л. Ю. Возна та ін. – Житомир. – 2003. – 244 с.

6. Грабар І. Г. Мікрорезонансні технології та секрети довголіття (Жити до 140 – доступно кожному!) / І. Г. Грабар. – Житомир ; К. : Євенок О. О., 2012. – 147 с.

7. Канигін Ю. М. Фізична економія: (Енергія історичного прогресу) / Ю. М. Канигін, В. І. Кушерець. – К.: Знання України, 2016. – 47 с.

8. Мулдашев Э. Встреча с мастером (От кого мы произошли?-1) / Э. Мулдашев. – М.: Знания и Наука, 2005. – 440 с.

9. Руденко Л. Г. Сталий розвиток: пошуки моделей для України / М. Руденко. – К.: БМТ, 2001.

10. Руденко М. Энергия прогресса. Очерки по физической экономии. Пер. с укр. / М. Руденко. – К.: Михайлюта А. А., 2010. – 544 с.

11. Синергетика: методологія ефектів: монографія / І. Є Януль, Ю. Ю. Мороз, О. В. Іванюк [та ін.]; наук. ред. Є. І. Ходаківський, Т. О. Зінчук, І. Г. Грабар. – Житомир: ЖНАЕУ, 2012. – 624 с.

12. Ханін І. Г. Ноосфера Вернадського і проблеми економіки / І. Г. Ханін, М. В. Поляков // Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Мегатренди світового розвитку та економічні перспективи України» (30 червня 2016 р., м. Київ). – К.: ВГО «Українська Асоціація Економістів-Міжнародників», 2016. – С. 48–49.

13. *Ходаківський Є. І.* Інтелектуальна власність: економіко-правові аспекти [текст] навч. посіб. / *Є. І. Ходаківський, В. П. Якобчук, І. Л. Литвинчук.* – К.: ЦУЛ, 2014. – 276 с.

14. *Ходаківський Є. І.* Психологія управління: підручн. 5-те вид. перероб. та доп. [текст] Підручник. / *Є. І. Ходаківський, Ю. В. Богоявленська, Т. П. Грабар.* – К.: ЦУЛ, 2016. – 492 с.

15. *Шевчук В.* Наукова школа фізичної економії: світовий вимір і цивілізаційна перспектива / *В. Шевчук.* – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://rudenkomd.narod.ru/Pereklad.htm>.